

Skrivlig próvtøka, 9. flokkur
maj-juni 2012

Føroysk fyrisøgn

(Fyrst verður fyrisøgnin lisin í síni heild, síðan verða eini 3-5 orð, sum tað hóskar, lisin tvær ferðir. Av teknum verða bara punktum og rópitemn lisin, og reglubrotini verða tilskilað. Tað er næmingunum loyvt at brúka føroyska orðabók til próvtøkuna.)

Eitt bræv og ein rasarabilur. / Tað tók ommu ellivu ár / at loysa ta gátuna. / Ikki fyrr enn nú / kom henni til hugs, / at onkur kanska átti at farið / út í amboðsskúrin / og kanna tann gamla rasarabilin / eitt sindur nærri. / Og omma hevði púra rætt / í síni hugsan. / Bilurin var ikki bara ein bilur. / Hann var ein postkassi./

Eg var ikki vísur í, / um eg skuldi trúgva / hesi søguni. / Tað ber ongantíð til / at vera heilt vísur í, um foreldur / og ommur og abbar / siga sannleikan, ið hvussu so er ikki, / tá ið tað snýr seg um / kenslusamar spurningar, / sum omma plagar at siga./

Í dag haldi eg, / at tann størsta gátan var, / at eingin hevði hugsað um / at tendra ta gomlu telduna / hjá pápa mínum. / Hann hevði jú skrivað brævið / á henni! / Tey høvdu sjálvsagt roynt / at tendrað hana, / men tey høvdu ikki havt, / so mikið av hugflogi, / at tey dugdu at gita / hansara loyniorð. / Tað var í mesta lagi átta stavir. / Soleiðis vóru teldur tá í tíðini. / Sjálvt mamma kláraði ongantíð / at gita loyniorðið. / Tað er heilt ótrúligt. / Og so settu tey bara telduna / upp á loftið./

Men hatta við telduni hjá pápa, / tað er nakað, eg komi aftur til./

Nú er tíðin komin, / at pápi mín fær orðið. / Men eg fari at flætta / nakrar viðmerkingar upp í / so við og við. / Eg fari eisini / at skriva / eitt eftirmæli. Tað noyðist eg at gera, / tí í tí langa brævinum / ¹setur pápi mín mær ein álvarsligan spurning. / Tað hevur nógv at siga / fyri hann, / hvussu eg svari spurninginum./

Brot úr "Appelsingentan" eftir Jostein Gaarder, 2003
Laura Joensen týddi úr norskum í 2004

¹ Víst verður til bd. 2, s. 999 í móðurmálsorðabókini